

TƯ TƯỞNG CỦA V.I.LÊNIN VỀ LÀM TRONG SẠCH ĐẢNG VÀ Ý NGHĨA HIỆN THỜI ĐỐI VỚI VIỆT NAM

GS, TS NGUYỄN TRỌNG CHUẨN
Viện Hàn lâm Khoa học xã hội Việt Nam

♦ **Tóm tắt:** Trong công cuộc xây dựng và chỉnh đốn Đảng hiện nay, vấn đề làm trong sạch Đảng có vai trò cực kỳ quan trọng. Bởi lẽ, Đảng chỉ mạnh khi có một đội ngũ đảng viên trung kiên, vừa hồng, vừa chuyên, là tấm gương sáng cho quần chúng và nhân dân tin, noi theo và làm theo. Bài viết làm rõ tư tưởng của V.I.Lênin về làm trong sạch Đảng và ý nghĩa đối với công cuộc xây dựng, chỉnh đốn Đảng hiện nay ở nước ta.

♦ **Từ khóa:** Xây dựng Đảng; Thanh Đảng; V.I.Lênin.

Ngày nhận: 30-11-2021

Ngày thẩm định: 20-12-2021

Ngày duyệt đăng: 15-03-2022

V.I.Lênin để lại cho chúng ta rất nhiều tác phẩm có giá trị về nhiều mặt, về nhiều lĩnh vực; từ lý luận về cách thức tổ chức tiến hành cuộc cách mạng giành chính quyền đến cách thức tổ chức nhà nước và quản lý xã hội; về công tác kiểm kê, kiểm soát; từ các vấn đề văn hóa đến các vấn đề triết học; từ việc đánh giá các thành tựu trong khoa học tự nhiên đương thời đến con đường đưa khoa học tự nhiên, chủ yếu là vật lý học, thoát khỏi khủng hoảng và vai trò của phép biện chứng để thoát khỏi cuộc khủng hoảng đó. Đặc biệt, Ông cũng để lại nhiều công trình có giá trị về xây dựng Đảng mà nổi bật là những tác phẩm như: *Làm gì; Một bước tiến hai bước lùi, Thà ít mà tốt, Bệnh ấu trĩ "tả khuynh" trong phong trào cộng sản*, v.v. . Song tiêu biểu nhất liên

quan đến vấn đề đang được bàn tới có lẽ là tác phẩm tuy ngắn, chỉ có hơn 3 trang in khổ nhỏ (tr.151-154 trong tập 44, V.I.Lênin, *Toàn tập*, Nxb. CTQG, H., 2005), nhưng rất giá trị ngay cả đối với giai đoạn hiện nay, đó là tác phẩm: *Về vấn đề thanh Đảng* (1921).

1. Chúng ta đều biết, sau thắng lợi của cuộc Cách mạng Tháng Mười Nga vĩ đại làm rung chuyển thế giới, Đảng Công nhân dân chủ - xã hội Nga trở thành đảng cầm quyền. Sức hấp dẫn của Đảng tăng lên hết sức mạnh mẽ, vì vậy, Đảng không chỉ thu hút những quần chúng công - nông chân thành muốn trở thành đảng viên chân chính của Đảng, mà còn thu hút không ít những phần tử cơ hội, xu thời muốn tìm mọi cách để chui vào Đảng nhằm tiến thân và mưu cầu lợi ích riêng.

V.I.Lênin ý thức rất rõ rằng, Đảng Công nhân dân chủ - xã hội Nga khó tránh được một thực tế là, sau thắng lợi của cách mạng sẽ có những phần tử cơ hội tìm mọi cách để chui vào Đảng do công tác tổ chức của Đảng làm không thật chặt chẽ nên có một số người không đảm bảo tiêu chuẩn cũng được kết nạp vào tổ chức của mình. Ở thời điểm đó, chính điều này đã góp phần dẫn đến tình trạng bè phái, phe cánh trong Đảng và cản trở quá trình thực hiện *Chính sách cộng sản thời chiến* (chính sách do V.I.Lênin đề ra cho nước Nga Xô viết non trẻ để thoát khỏi tình trạng khó khăn kéo dài do chiến tranh) và việc chuẩn bị thực hiện *Chính sách kinh tế mới* (NEP) sau này.

Tình hình diễn ra sau cách mạng đã xác nhận sự tiên liệu cực kỳ chính xác, vượt trước về mặt thời gian quan điểm của V.I.Lênin nêu ra ngay từ năm 1905 rằng: “Người ta có thể thấy nguy hiểm là ở chỗ khối quần chúng không phải dân chủ - xã hội sẽ vào đảng ngay một lúc. Khi đó đảng sẽ hòa tan trong quần chúng, đảng không còn là đội tiên phong giác ngộ của giai cấp nữa, đảng sẽ tự hạ mình xuống giữ vai trò một cái đuôi. Chắc chắn đó sẽ là một thời kỳ bi thảm. Và không nghi ngờ gì cả mỗi nguy hiểm ấy sẽ có thể có một ý nghĩa hết sức nghiêm trọng, nếu như chúng ta sẽ có khuynh hướng mỉa dân, nếu như cơ sở của tính đảng (cương lĩnh, quy tắc sách lược, kinh nghiệm tổ chức) sẽ hoàn toàn không có, hoặc yếu và bấp bênh”¹.

Để cho Đảng trở thành đội tiên phong và thực sự là đội tiên phong được quần chúng bảo vệ, tin tưởng, tín nhiệm và ủng hộ tuyệt đối thì Đảng phải thống nhất thành một khối cả về chính trị, tư tưởng và tổ chức. Vì vậy, nhiệm vụ quan trọng đặt ra cho Đảng Công nhân dân chủ - xã hội Nga lúc bấy giờ là phải tiến hành *thanh lọc* đảng, phải loại ra khỏi đảng những người không đủ tiêu chuẩn bằng cách nào đó đã chui được vào Đảng. Trong *Về vấn đề thanh đảng*, V.I.Lênin viết: “Thanh đảng bằng

cách chú trọng đến những lời chỉ dẫn của những người lao động ngoài đảng là một việc lớn. Công việc đó sẽ mang lại cho chúng ta những kết quả đáng kể. Nó sẽ làm cho đảng trở thành một đội tiên phong của giai cấp vô sản vững mạnh hơn trước nhiều; nó sẽ làm cho đảng trở thành một đội tiên phong có liên hệ vững chắc hơn với giai cấp ấy, có khả năng để đưa giai cấp ấy đi đến thắng lợi, giữa vô vàn khó khăn và nguy hiểm”².

Vậy, theo V.I.Lênin, lúc bấy giờ Đảng Công nhân dân chủ - xã hội Nga cần phải thanh lọc những đối tượng nào?

Trước hết, cần phải loại bỏ ngay những người thuộc phái mensêvich và cả những kẻ cơ hội đã bằng cách nào đó chui được vào hàng ngũ của Đảng. Tuy nhiên, cùng với việc loại bỏ những loại người đó thì cũng “cần phải đuổi ra khỏi đảng những kẻ gian xảo, những đảng viên cộng sản đã quan liêu hóa, không trung thực, nhu nhược, và những người mensêvich, tuy “bê ngoài” đã được phủ một lớp sơn mới, nhưng trong tâm hồn thì vẫn là mensêvich”³. Đây là quan điểm chỉ đạo hết sức quan trọng và có ý nghĩa lâu dài đối với một Đảng Cộng sản hay Đảng công nhân cầm quyền chân chính; là chỉ dẫn tuy cực kỳ quan trọng nhưng lại không dễ thực hiện trong điều kiện nước Nga lúc bấy giờ vì tình trạng phe cánh trong đảng, song không vì thế mà V.I.Lênin và Trung ương Đảng Bôn-sê-vich chùn tay hay nường nhẹ. Đã có nhiều kẻ cơ hội bị đuổi ra khỏi đảng. Do vậy, quan điểm trên của V.I.Lênin vẫn rất có giá trị trong giai đoạn hiện nay đối với chúng ta.

Như vậy, theo V.I.Lênin, việc thanh lọc để làm trong sạch Đảng là nhiệm vụ nhất định phải làm để củng cố và làm tăng sức mạnh của Đảng. Tuy nhiên, để thanh lọc Đảng cho đúng, tránh bỏ sót và tránh oan trái và sai lầm thì *cần phải dựa vào ý kiến đánh giá của quần chúng, của những người ngoài Đảng*. Việc chú trọng đến những lời chỉ dẫn, những đánh giá của

những người lao động, của những người ngoài Đảng đối với các đảng viên là một việc lớn. Bởi vì, quần chúng lao động và những người ngoài Đảng sống gần với những kẻ cơ hội, hiểu thấu những việc làm và thái độ thực được che dấu vô cùng khéo léo của những kẻ cơ hội mà các đảng viên chân chính có khi không thật sâu sát hoặc chưa hiểu hết.

Điều đặc biệt quan trọng đối với V.I.Lênin là việc thanh lọc đảng phải được tiến hành *không có vùng cấm, không có ngoại lệ*, bất kể người đó thuộc cấp lãnh đạo nào và đang giữ cương vị gì trong Đảng. Ông viết: “Nếu chúng ta có thể thực sự tiến hành việc thanh đảng *như thế*, từ cấp lãnh đạo tối cao đến tận cơ sở, mà “không vị nể cá nhân”, thì đó sẽ là một thành quả thật sự to lớn của cách mạng”⁴. Quan điểm này của V.I.Lênin chắc chắn còn có giá trị lâu dài đối với tất cả các Đảng Cộng sản cầm quyền và Nhà nước pháp quyền dưới sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản cầm quyền.

2. Những chỉ dẫn và quan điểm trên của V.I.Lênin có ý nghĩa rất thiết thực đối với Đảng Cộng sản Việt Nam từ trước đến nay và nhất là trong giai đoạn hiện nay để làm trong sạch Đảng, để củng cố sức mạnh của Đảng và quan trọng hơn là để giữ trọn được niềm tin của nhân dân đối với Đảng và Nhà nước.

Ở nước ta, việc đưa các đảng viên *đã không có đủ hoặc không còn đủ tiêu chuẩn* do thoái hóa, biến chất, do tự chuyển hóa theo chiều hướng tiêu cực hoặc chống lại Đảng ra khỏi Đảng được tiến hành thường xuyên và không có vùng cấm cũng đều chỉ nhằm một mục đích là làm trong sạch Đảng, “nâng cao sức chiến đấu và năng lực lãnh đạo”⁵ của Đảng. Liên tục từ Đại hội VI mở đầu công cuộc đổi mới đất nước đến nay, Đảng không hề che dấu hoặc coi nhẹ các khuyết điểm; trái lại, đã rất nghiêm khắc chỉ ra những khuyết điểm ấy để tìm cách khắc phục, sửa chữa. Chẳng hạn, ngay từ đầu thế kỷ XXI, Đại hội IX (2001) đã thẳng thắn nhận định: “*Tình trạng tham nhũng, suy thoái*

về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống ở một bộ phận không nhỏ, đảng viên là rất nghiêm trọng. Nạn tham nhũng kéo dài trong bộ máy của hệ thống chính trị và trong nhiều tổ chức kinh tế là một nguy cơ lớn đe dọa sự sống còn của chế độ ta”⁶.

Đại hội X (2006) tiếp tục thừa nhận: “Một bộ phận không nhỏ cán bộ, đảng viên, kể cả một số cán bộ chủ chốt các cấp, yếu kém cả về phẩm chất và năng lực; thiếu tính chiến đấu và tinh thần bảo vệ quan điểm, đường lối của Đảng, chính sách, pháp luật của Nhà nước, giảm sút lòng tin, phai nhạt lý tưởng; một số ít có biểu hiện bất mãn, mất lòng tin, nói và làm trái với quan điểm, đường lối của Đảng, vi phạm nguyên tắc tổ chức và hoạt động của Đảng, vi phạm pháp luật của Nhà nước. Bệnh cơ hội, chủ nghĩa cá nhân trong một bộ phận cán bộ, đảng viên có chiều hướng gia tăng; vẫn còn tình trạng “chạy chức”, “chạy quyền”, “chạy tội”, “chạy bằng cấp”. Thoái hóa, biến chất về chính trị, tư tưởng, về đạo đức, lối sống; tệ quan liêu, tham nhũng, lãng phí, sách nhiễu dân trong một bộ phận không nhỏ cán bộ, đảng viên diễn ra nghiêm trọng, kéo dài chưa được ngăn chặn, đẩy lùi, nhất là trong các cơ quan công quyền, các lĩnh vực xây dựng cơ bản, quản lý đất đai, quản lý doanh nghiệp nhà nước và quản lý tài chính, làm giảm lòng tin của nhân dân đối với Đảng. Đó là một nguy cơ lớn liên quan đến sự sống còn của Đảng, của chế độ”⁷.

Đại hội XII tiếp tục khẳng định một lần nữa: “Tình trạng tham nhũng, lãng phí vẫn còn nghiêm trọng với những biểu hiện ngày càng tinh vi, phức tạp, gây bức xúc trong dư luận, ảnh hưởng đến niềm tin của nhân dân với Đảng và Nhà nước. Tình trạng suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống của một bộ phận cán bộ, đảng viên chưa bị đẩy lùi; có mặt, có bộ phận còn diễn biến phức tạp hơn”⁸.

Sau một nhiệm kỳ chống tham nhũng quyết liệt, không có vùng cấm, tuy đã đạt được những

thành công⁹, song Đại hội XIII vẫn đánh giá: “*Công tác phòng, chống tham nhũng, lãng phí ở một số địa phương, bộ, ngành chưa có chuyển biến rõ rệt; công tác phòng ngừa tham nhũng ở một số nơi còn hình thức. Việc phát hiện, xử lý tham nhũng, lãng phí vẫn còn hạn chế, nhất là việc tự kiểm tra, tự phát hiện và xử lý tham nhũng, lãng phí trong nội bộ cơ quan, đơn vị còn yếu; tình trạng nhũng nhiễu, tiêu cực trong một số cơ quan, đơn vị khu vực hành chính, dịch vụ công chưa được đẩy lùi. Tham nhũng, lãng phí trên một số lĩnh vực, địa bàn vẫn còn nghiêm trọng, phức tạp, với những biểu hiện ngày càng tinh vi, gây bức xúc trong xã hội. Tham nhũng vẫn là một trong những nguy cơ đe dọa sự tồn vong của Đảng và chế độ ta*”¹⁰.

Những đánh giá thẳng thắn trên của các Đại hội Đảng thể hiện quyết tâm nhìn thẳng vào sự thật, vào hiện trạng của công tác xây dựng Đảng, vào phẩm chất, năng lực thật sự của các cơ sở đảng và đảng viên để khắc phục thiếu sót, sửa chữa khuyết điểm và sai lầm, nhằm từ đó tìm cách nâng cao sức chiến đấu của các đảng viên và sức mạnh của toàn Đảng.

Cũng như V.I.Lênin, Chủ tịch Hồ Chí Minh từng căn dặn, “Nếu không có nhân dân giúp sức, thì Đảng không làm được việc gì hết”¹¹, vì, “Nhân dân ta có hàng chục triệu người, có hàng mấy chục triệu tai mắt, tay, chân. Nếu biết dựa vào nhân dân thì việc gì cũng xong”¹². Điều đó có nghĩa rằng, Đảng và các đảng viên của Đảng sẽ rất khó hoặc không thể nào đạt được mục đích của mình, thậm chí còn có thể thất bại, nếu không có nhân dân giúp sức, nếu không nhận được sự ủng hộ của nhân dân. Chính vì vậy, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã từng nhiều lần căn dặn và cảnh báo hết sức mạnh mẽ đối với mọi cán bộ, đảng viên thuộc tất cả các lĩnh vực hoạt động và cả trong các lực lượng vũ trang nhân dân rằng, tuyệt đối “Không được xa rời dân chúng. Xa rời dân chúng là cô độc. Cô độc thì nhất định *thất*

bại”¹³. Nói cách khác, cũng như trong mọi công việc khác, trong việc thanh lọc và làm trong sạch đảng thì Đảng cũng cần phải dựa vào dân, phải chân thành lắng nghe dân đánh giá về các cán bộ và các đảng viên của mình.

Trong mấy năm gần đây, nhờ sự phát hiện của quần chúng và sự nỗ lực của các cơ quan kiểm tra Đảng và Nhà nước các cấp, chúng ta đã đưa ra ánh sáng nhiều vụ tham ô, lãng phí nghiêm trọng; đồng thời, đã xử phạt tù, cách chức, đuổi ra khỏi Đảng nhiều quan chức các cấp, từ Ủy viên Bộ chính trị, Bộ trưởng, Thứ trưởng đến các Chủ tịch, Phó Chủ tịch Ủy ban nhân dân tỉnh thành, một số tướng lĩnh trong các lực lượng vũ trang và rất nhiều cán bộ trung cao cấp và cả cấp dưới khác.

Nếu tính từ đầu nhiệm kỳ Trung ương khóa XII đến nay, đã có trên 90 cán bộ thuộc diện Bộ Chính trị, Ban Bí thư quản lý bị thi hành kỷ luật hoặc bị xử lý hình sự. Hầu như tất cả họ đều nằm trong diện vi phạm nghiêm trọng Điều 29, Nghị định số 59/2019/NĐ-CP. Song, nếu nhìn nhận và đánh giá một cách thật sự khách quan thì tình trạng này hiện vẫn còn tồn tại và nó đang làm suy giảm niềm tin của nhân dân, làm tổn hại đến uy tín của Đảng và Nhà nước, trước mắt dễ thấy nhất là làm giảm hiệu quả của công cuộc chống tham nhũng được nhân dân quan tâm và nhiệt tình ủng hộ.

Liên quan đến những điều này không thể không kể đến những trường hợp như ông Đinh La Thăng, nguyên Ủy viên Bộ Chính trị, nguyên Bộ trưởng Bộ Giao thông vận tải, nguyên Chủ tịch Hội đồng thành viên Tập đoàn Dầu khí quốc gia Việt Nam, nguyên Chủ tịch Hội đồng quản trị Tập đoàn Dầu khí quốc gia Việt Nam, nguyên Chủ tịch Hội đồng quản trị Tổng Công ty Sông Đà, nguyên Bí thư Thành ủy Thành phố Hồ Chí Minh, nguyên Đại biểu Quốc hội các khóa XI, XII, XIII; ông Vũ Huy Hoàng, nguyên Bộ trưởng Bộ Công thương; ông Nguyễn Bắc Sơn, nguyên Bộ trưởng Bộ thông tin và truyền thông, v.v.. Tất

cả những người này đều thuộc diện Bộ Chính trị, Ban Bí thư quản lý, bị thi hành kỷ luật đuổi ra khỏi Đảng hoặc bị xử lý hình sự do nhiều tội danh khác nhau. Nhìn vào sai phạm của họ càng thấy điều mà Chủ tịch Hồ Chí Minh đã cảnh báo cách đây hơn 70 năm rằng, “địch bên ngoài không đáng sợ. Địch bên trong đáng sợ hơn, vì nó phá hoại từ trong mà ra”¹⁴ là quá đúng, rất đáng để suy ngẫm.

Tính đến nay, như đã nói ở trên, có tới hàng trăm cán bộ khác cũng đã bị thi hành kỷ luật ở các mức độ khác nhau do mắc nhiều tội danh, trong đó có tội danh *lạm dụng quyền lực, lợi dụng chức vụ để trục lợi, để tham ô và gây lãng phí* rất nhiều. Bởi vì, “quy luật chung là bất cứ ai có quyền lực mạnh nhất đều bị cám dỗ trong việc lạm dụng quyền lực ngày càng nhiều hơn”¹⁵. Người được trao quyền lực mà không bị kiểm soát, không bị khống chế bằng luật pháp thì họ rất dễ quên đi *nghĩa vụ* và *trách nhiệm* được giao phó; quên đi bản chất quyền mà họ đang được giao chỉ là *sự ủy quyền của nhân dân* cho họ mà thôi; do đó, họ chỉ còn nhớ đến mỗi một thứ là *quyền* của họ mà thôi. Chính vì vậy, đã đến lúc Đảng và Nhà nước ta cần ban hành *Luật Kiểm soát quyền lực* cả ở trong Đảng và trong các cơ quan nhà nước.

Chính vì chúng ta đang thiếu một đạo luật như vậy nên mới diễn ra tình trạng, ở một số nơi, việc lợi dụng địa vị quyền lực, tham nhũng quyền lực trong việc bổ trí, sử dụng cán bộ được trao những người ruột thịt, những người thân quen nhưng bất tài, không có chuyên môn, kém đạo đức, v.v. vào các chức vụ quan trọng khác nhau. Cũng vì vậy, mới xảy ra tình trạng mua bán chức tước, vị trí công tác, nạn đưa và nhận hối lộ ở nhiều lĩnh vực, đặc biệt là trước mỗi kỳ chuẩn bị Đại hội Đảng hoặc chính quyền các cấp. Điều này cho thấy, chính đồng tiền đã gây ra không ít tệ nạn, đã làm hoen ố các quan hệ xã hội lành mạnh, kể cả trong lĩnh vực hết sức quan trọng là công

tác cán bộ, mà đáng lẽ, công tác này cần phải làm theo đúng luật, đúng quy định của Đảng và Nhà nước.

Bên cạnh đó, phải thẳng thắn mà thừa nhận rằng, công tác tổ chức và nhân sự trong Đảng có những thời điểm làm chưa thật tốt; có nơi, có lúc chỉ dựa vào quan hệ, vào sự quen biết, qua sự giới thiệu của ai đó mà thiếu thẩm tra thật kỹ cả quá trình của người đó, không dựa vào ý kiến đánh giá của nhân dân để bầu vào chức danh này hay chức danh khác, từ đó họ leo lên cao chót vót rồi làm những việc trái pháp luật, vi phạm nghiêm trọng Điều lệ Đảng và pháp luật của Nhà nước, cuối cùng phải bị đuổi ra khỏi Đảng và xử lý hình sự.

Chủ tịch Hồ Chí Minh từng căn dặn rằng, “bất cứ việc gì đều phải bàn bạc với dân, hỏi ý kiến và kinh nghiệm của dân, cùng với dân đặt kế hoạch cho thiết thực với hoàn cảnh địa phương, rồi động viên và tổ chức toàn dân ra thi hành”¹⁶. Tiếc rằng, đã có những lúc, những nơi, một số người hoặc tổ chức có trách nhiệm trong các cơ quan Đảng và Nhà nước đã bỏ qua hoặc không để tâm đến dư luận của nhân dân, đến sự cảnh báo hoặc cả những tố cáo cụ thể, có trách nhiệm của quần chúng về một số trường hợp lãnh đạo vi phạm nghiêm trọng luật pháp, tham ô hoặc gây lãng phí lớn.

Từ những bài học đó cần phải rút kinh nghiệm sâu sắc trong việc lựa chọn cán bộ, nhất là cán bộ cấp chiến lược. Theo đó, người được chọn phải là người tuyệt đối trung thành với Tổ quốc, với Đảng, với Nhà nước và nhân dân; phải có phẩm chất trong sạch, đạo đức trong sáng, tư tưởng chính trị phải thật vững vàng. Nếu thiếu phẩm chất đạo đức, hoặc tư tưởng lại không vững vàng, không có bản lĩnh chính trị thì thường rất dễ bị dao động, ngã nghiêng theo chiều hướng xấu, dễ bị mua chuộc, dễ lóa mắt trước đồng tiền và lợi ích cá nhân. Người được chọn ở cấp càng cao thì lại càng phải thật sự có năng lực để giải quyết các nhiệm vụ và trách nhiệm được giao. Một người nếu chỉ có “nhiệm

tình cách mạng” mà kiến thức nông cạn, tầm nhìn hạn hẹp, nhất là trong bối cảnh toàn cầu hóa và hội nhập ngày càng sâu rộng với thế giới hiện nay, lại không có tài năng thật sự thì rất khó, nếu không nói là không thể nào, hoàn thành trách nhiệm được giao ấy. Đó là lý do vì sao vào thời mình V.I.Lênin từng nói rằng, ông sẵn sàng đổi một tá những người cộng sản không thạo việc để lấy một chuyên gia tư sản lành nghề và thạo việc.

Đặc biệt, cán bộ ở cấp càng cao thì càng phải “chính tâm”, mỗi người cán bộ lãnh đạo và quản lý cấp chiến lược cần “phải được dân tin, muốn cho dân tin phải thanh khiết”¹⁷, như Chủ tịch Hồ Chí Minh yêu cầu. Người cán bộ, người đảng viên mà không “chính tâm” thì rất khó để nhân dân tin theo và làm theo, do vậy không thể thu hút, không thể vận động được nhân dân đi theo mình vì sự nghiệp chung của Đảng, của đất nước. Đã là cán bộ, đảng viên thì phải đặt lợi ích của Đảng, của dân tộc lên trên hết; do vậy phải thắt chặt kỷ cương để lựa chọn cán bộ, để kết nạp đảng viên. Vì vậy, các cán bộ, nhất là các cán bộ cấp chiến lược, phải là những người hết sức tận tâm với công việc, phải hết lòng hết sức cống hiến vì nhân dân, tuyệt đối tránh tư lợi cá nhân, mà trước hết phải nghĩ tới lợi ích của nhân dân, của đất nước. Bên cạnh đó, Chủ tịch Hồ Chí Minh còn căn dặn: “Những người phụ trách dân vận cần phải óc nghĩ, mắt trông, tai nghe, chân đi, miệng nói, tay làm. Chứ không phải chỉ *nói suông*, chỉ *ngồi viết mệnh lệnh*”. Họ phải thật thà nhúng tay vào việc”¹⁸.

Có thể nói, bên cạnh việc lựa chọn cho được những cán bộ có đủ phẩm chất và trình độ chuyên môn thì việc thanh lọc, loại bỏ những đảng viên cơ hội, thoái hóa về chính trị, tư tưởng, biến chất về đạo đức và lối sống theo tư tưởng của V.I.Lênin và Hồ Chí Minh sẽ làm tăng thêm sức mạnh của Đảng, củng cố niềm tin của nhân dân trong công cuộc phát triển đất nước ta giai đoạn hiện nay và sắp tới đây. Bởi

vậy, tư tưởng của V.I.Lênin nêu ra cách đây tròn một thế kỷ về sự cần thiết phải thanh lọc Đảng, phải loại bỏ những đảng viên không đủ phẩm chất, thiếu năng lực, cơ hội, thoái hóa đối với Đảng ta vẫn giữ được giá trị và vẫn có ý nghĩa thời sự. Song, việc thanh lọc tuy phải làm thường xuyên nhưng có một điều quan trọng và cần phải làm trước khi kết nạp đảng viên mới nhất thiết phải thâm định kỹ càng để đảm bảo người được kết nạp đáp ứng đầy đủ tiêu chuẩn, tránh vì số lượng mà không đảm bảo chất lượng □

¹ V.I.Lênin: *Toàn tập*, Nxb. CTQG, H., 2005, tập 12, tr.103-104.

^{2,3,4} V.I.Lênin: *Toàn tập*, Nxb. CTQG, H., 2006, tập 44, tr.152; 154; 151.

⁵ Đảng Cộng sản Việt Nam: *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ VIII*, Nxb. CTQG, H., 1996, tr.74.

⁶ Đảng Cộng sản Việt Nam: *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ IX*, Nxb. CTQG, H., 2011, tr.76.

⁷ Đảng Cộng sản Việt Nam: *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ X*, Nxb. CTQG, H., 2006, tr.263-264.

⁸ Đảng Cộng sản Việt Nam: *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XII*, Nxb. CTQG, H., 2016, tr.44.

⁹ Báo cáo của Ban chỉ đạo phòng chống tham nhũng Trung ương trong phiên họp thứ 20, ngày 05-08-2021 cho biết: “Đầu năm đến nay cấp ủy, Ủy ban kiểm tra các cấp đã thi hành kỷ luật đối với trên 70 tổ chức Đảng, trên 8.000 đảng viên vi phạm, trong đó có gần 180 đảng viên bị kỷ luật do tham nhũng, cố ý làm trái và hơn 20 đảng viên bị kỷ luật do vi phạm về kê khai tài sản, thu nhập”. Trong số này có cả ủy viên Bộ chính trị, ủy viên Trung ương, tướng lĩnh trong các lực lượng vũ trang. (Nguồn: <http://vtv.vn/chinh-tri-tong-bi-thu-nguyen-phu-trong-cong-tac-phong-chong-tham-nhung-ngay-cang-quiet-liet-hon-20210805180954212.htm>).

¹⁰ Đảng Cộng sản Việt Nam: *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII*, Nxb. CTQG, H., 2021, tr.92-93.

^{11, 12, 13, 14, 17} Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, Nxb. CTQG, H., 2011, tập 5, tr.278; 498; 278; 278; 69.

¹⁵ S.Mill: *Chinh thể đại diện*. Nxb. Tri thức, H., 2007, tr.163 (*tác giả in nghiêng*).

^{16, 18} Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, Nxb. CTQG, H., 2011, tập 6, tr.233; 233-234.